

Antropomorfisme

Una din virtuțile esențiale ale artei este de a ne surprinde înfățișându-ne adevăruri șocante. *Antropomorfozele* tînărului artist George Ciora produc un șoc puternic de la prima vedere.

La un prim impact, folosind o hermeneutică simplificatoare, putem defini *Antropomorfozele* prezentate ca **vizualizarea ororii**, ca întrupări ale obsesiei monstruosului. Artistul are curajul de a realiza chipuri ale **ororii ultime**, îndemnându-ne să-l urmăm în **a privi ceea ce este de neprivit**.

Experimentul se desfășoară pe un drum îngust, abisal și puțin bătătorit, cel mai apropiat predecesor consacrat fiind Francis Bacon, iar primul creator realizînd fotografic o imagine monstruos deformată prin mișcare a fost Luis Ducos de Hamon cu *Autoportret deformat* în 1888. (History of Photography, Editura Taschen).

În imaginile lui George Ciora, personajele oribil deformate își poartă cu demnitate și indiferență dismorfiile fatale, astfel amplificînd efectul de șoc al lucrărilor. Putem astfel vorbi despre o *dismorfofobie* răsturnată.

Spre deosebire de figurile lui Bosch, unde fapăturile monstruoase sunt mai degrabă ciudate și invită privirea la o lectură vizuală, prin fascinația monstruosului, ca o aventură a curiozităților în fața căroră ne minunăm, Antropomorfozele lui Ciora sunt oroarea împlinită. Dint titlul „Frică și cutremurare” a lui Kirkegaard rămîne doar cutremurarea, deoarece frica necesită timp, iar *Antropomorfozele* de față lovesc fulgerător refuzînd contemplarea neutră.

Care este mobilul acestui demers artistic, pe cît de neobișnuit pe atît de curajos? Cunoscînd evoluția profesională a artistului și realizările de vîrf a etapelor parcurse în maestrul atelierului Romulus Nuțiu, consider operele etapei actuale ca o dezvăluire dureroasă a dizarmoniilor profunde și ascunse a realităților contemporane destructurate. Astfel portretele oribil deformate sunt replici necruțătoare la un prezent deformat și septic, un prezent ca o saturniadă fără sfîrșit, străbătută de vibrațiile satanice ce distrug nu doar viitorul, ci tind a descompune și destructura prin recurs pînă și memoria trecutului întemeiat al consolidărilor spirituale generatoare de speranță și sens.

Prof. univ. dr. Carol David